

پدیده کارت‌ن خوابی در بوستان‌ها مشکل هنوز سیرجان؛

چهار دیواری اختیاری معنادار متجاهر!

فاطمه شهسواری

گزارش

این عکس جدیدترین وضعیت از وسایل بازی یکی از اصلی‌ترین پارک‌های سیرجان است. پارک سه راهه کرمان (لاله)، که زیر سرسره‌ی آن یک غدد چهاردیواری اختیاری ایجاد و تبدیل به مسکن یک معنادار متجاهر شده است! آن هم درست پس از آنکه توسط مسوولان اعلام شد که سیرجان گرمخانه‌ی لازم برای معنادان متجاهر اتم از زن و مرد را داراست.

هرچند شاید نتوان برای استقبال نشدن از گرمخانه توسط بی‌خانمان‌ها و کارت‌ن خواب‌ها خرده‌ای به مسوولان گرفت. به هر حال شاید یک کارت‌ن خواب برای اصرار بر زندگی در پارک‌ها و حاشیه‌ی بوستان‌های محله‌ای دلایل خودش را داشته باشد اما این میان تقصیر کودکان ما چیست که قرار بوده با این وسایل بازی کنند اما در عمل این وسایل بازی در قرق معنادان قرار گرفته‌اند و مسوولان برای جمع‌آوری ضربتی آنان اقدام نمی‌کنند یا اگر اقدام می‌کنند، طرح‌هایی موقت است و زود

تمام می‌شود. معنادان مورد نظر هم خوب بندبازی را بلد شده‌اند تا در موقع اجرای طرح در خرابه‌ای پناه بگیرند و سپس دوباره روز از نو روزی از نو.

این یکی که حالا خوب با خیال راحت برای خودش آونگی هم ساخته است و بی‌توجه کرده! به هر حال اگر پیک‌نیک‌ی دو منظوره هم داشته باشد، شب‌های زمستان هم گرم می‌ماند و هم مواد مصرف می‌کند. سیرجان هم که شهر پولداران دست و دلواز است که تا دلتان بخواهد گدا پرورند. این بنده خدا اگر روزهای تابستان در ستیه و روزهای زمستان زیر نور گرم خورشید جلوی یک کافه هم پاتوق کند، هم غذایی اضافی می‌آید تا بخورد و هم پولی صدقه می‌گیرد که خرج عتینای مواد مخدر مصرفی‌اش کند.

شهرمان گل بود به سبزه نیز آراسته شد

یک ضرب‌المثل سیرجانی هست که می‌گوید «نه خیلی عروس خوشگل بود، تترسکو هم زدا!» شده حکایت شهر ما. اگر سابق بر این تنها در پارک ۱۷ شهریور و نهایت بوستان مهندس صبوری واقع در سه‌راهی کرمان و تک و توکی در پارک مسافر شاهد

حضور ثابت و همیشگی معنادان متجاهر بودیم حالا چندی‌ست که این‌ها در تمام پارک‌ها و بوستان‌ها تکثیر شده‌اند. تا جایی که باید آنان را جزو ثابت بوستان‌ها به شمار می‌آوریم.

از آن طرف شاهد انفعال مسوولان برای برخورد جدی و قه‌ری با این پدیده هستیم.

در چنین شرایطی این اماکن دیگر محل مناسبی برای حضور کودکان و بازی آن‌ها نیست تا سیرجان بیش از پیش جایی برای تفریح کودکان نداشته باشد.

انتشار خیرهای مربوط به جمع‌آوری معنادان متجاهر و ایجاد گرمخانه هم تاثیری روی کاهش این پدیده‌ی زشت اجتماعی در سیرجان نداشته و معنادان متجاهر همچنان همه جا هستند! شب‌های زمستان سردشان که می‌شود درون سرسره‌ها می‌خوانند و روزهای تابستان زیر سایه درختان پارک‌های محله‌ای بی‌توجه می‌کنند. دیگر وسایل بازی هم برای بچه‌ها قابل استفاده نیستند.

انگار شهر سیرجان با پدیده‌ی واردات معناد بی‌خانمان روبروست!

از شرایط وسایل بازی برخی بوستان‌ها مشخص است که مدت‌هاست رنگ بچه به خود ندیده‌اند. پله‌هایشان خاک گرفته و گوشه‌ی سرسره‌های تونلی پلاستیکی سوخته. داخلشان معمولا یک معناد خوابیده. انگار اینجا را به عنوان خانه‌ی خود انتخاب کرده باشد و برایش مهم هم نبوده که بوستان و پارکی چنین یک مکان عمومی و مختص همه است و این سرسره هم مثلا نصب شده بوده که حق بازی کودکان باشد.

درست است که وظیفه‌ی شهرداری نیست که این‌ها را جمع کند و وظیفه بهزیستی یا نیروی انتظامی‌ست اما کاش دست کم شهرداری سرسره‌های کانالی را جمع می‌کرد که تبدیل به سقف بالاسر کارت‌ن خواب‌هل نشوند.

به هر حال برخورد و مقابله با خوش‌نشینی این جماعت در بوستان‌ها می‌تواند به واحد سد‌مب‌ر شهرداری ربط پیدا کند. چطور اگر

